

DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadî

examinând recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în
Comunicații Electronice și Tehnologia Informației

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Agenției Naționale
pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației
împotriva Primăriei mun. Chișinău și Preturii sect. Centru, mun. Chișinău cu
privire la contestarea actului administrativ

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 prin
care a fost restituită cererea de apel depusă de Agenția Națională pentru
Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, pentru
neîndeplinirea indicațiilor instanței de apel, expuse în încheierea emisă la
02 septembrie 2015

constată:

La 16 februarie 2015, ANRCETI a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primăriei mun. Chișinău și Preturii sect. Centru, mun. Chișinău cu
privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că prin scrisoarea nr. 01-SL/1217 din
06 noiembrie 2014 a solicitat de la Primăria mun. Chișinău prelungirea termenului
de valabilitate a autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare
nr. DGAURF-REC-A-0011444-08.

Suține că prin scrisoarea Preturii sect. Centru, mun. Chișinău nr. 472/03-12
din 20 noiembrie 2014, ca răspuns la solicitarea Agenției nr. 01-SL/1217 din
06 noiembrie 2014, a comunicat refuzul prelungirii termenului de valabilitate a
autorizației menționate.

Afirmă că prin cererea prealabilă nr. 01-SAJ DJ/1360 din 19 decembrie 2014
a solicitat revocarea refuzului, iar ca răspuns la cererea prealabilă, Pretura
sect. Centru, mun. Chișinău prin scrisoarea nr. 908/03-14 din 13 ianuarie 2015 a
respins cererea prealabilă.

Menționează că în răspunsul la cererea prealabilă, Pretura sect. Centru, mun. Chișinău prin scrisoarea nr. 908/03-14 din 13 ianuarie 2015, ignorând faptul că are calitatea de organ executiv al Primăriei mun. Chișinău, în justificarea respingerii cererii prealabile, invocă că are atribuții de avizare a amplasării publicității, deși, din conținutul art. 34 din Legea nr. 431/1995 o astfel de atribuție legiuitorul nu a atribuit-o în competența preturilor.

Remarcă că dispoziția Primarului General nr. 51-d din 07 februarie 2011, precum și decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 1/3 din 25 ianuarie 2012 nu reprezintă acte normative, ci sunt niște documente de politici care descriu și analizează subiecte ale concepției arhitectural-urbanistice a publicității și a reamenajării străzilor din mun. Chișinău.

Referitor la conținutul pct. 7.4. și 7.14. din Regulament invocate în refuzul Preturii sect. Centru, mun. Chișinău, reclamantul consideră că acestea nu conțin motive întemeiate de refuz pentru autoritatea publică locală, în contextul în care pe parcursul anilor 2008 - 2014, Primăria mun. Chișinău a autorizat amplasarea panoului publicitar în temeiul normelor menționate, precum și în contextul actelor emise în anul 2011 și anume, dispoziția Primarului General nr. 51 - d și în anul 2012 - decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 1/3.

Afirmă că Primăria mun. Chișinău a invocat la finele anului 2014, precum că termenul de valabilitate a autorizației nu mai poate fi prelungit prin prisma actelor emise în anul 2007, 2011 și 2012, deși inclusiv în anul 2012 și 2014, în baza aceluiași acte emise de autoritate publică locală, a permis amplasarea publicității fără obiecții.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 11 alin. (1) Legea nr. 241/2007, pct. 19 lit. f) și lit. e) Regulamentul ANRCETI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 905 din 28 iulie 2008, art. 5, 7, 33¹, 166, 167, 277, 278 CPC, art. 1, 3, 5, 16, 17, 19, 25 alin. (1) lit. b) și art. 26 alin. (1) lit. a), b) Legea nr. 793/2000.

Solicită admiterea acțiunii, anularea scrisorii Preturii sect. Centru, mun. Chișinău nr. 472/03 din 20 noiembrie 2014, precum și obligarea Primăriei mun. Chișinău de a prelungi termenul de valabilitate a autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare nr. DGAURF-REC-A-0011444-08 pentru anul 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 iunie 2015 a fost respinsă integral acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 24 iunie 2015, ANRCETI a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, invocând că motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul vor fi incluse într-o cerere de apel suplimentară, care va fi depusă după ce îi va fi comunicată hotărârea contestată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2015 nu s-a dat curs cererii de apel depusă de ANRCETI, acordat apelantei termen până la ședința judiciară stabilită pentru data de 30 septembrie 2015, orele 11.00 pentru înlăturarea neajunsurilor și depunerea unei cereri suplimentare de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 a fost restituită cererea de apel depusă de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, pentru neîndeplinirea indicațiilor instanței de apel, expuse în încheierea emisă la 02 septembrie 2015.

La 13 octombrie 2015, ANRCETI a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015, prin care a solicitat admiterea acestuia și casarea încheierii recurate.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2015 nu a fost expediată în adresa recurentului, date care ar confirma recepționare acesteia la materialele cauzei lipsesc.

Afirmă că instanța nu a comunicat în modul corespunzător o eventuală încheiere emisă în temeiul art. 368 alin. (1) CPC.

Remarcă că nu a avut posibilitatea să cunoască că în privința sa este emisă o încheiere de către Curtea de Apel Chișinău, prin care nu s-a dat curs cererii de apel depuse.

Consideră că nu poate fi invocat faptul că Agenției i s-a comunicat despre acordarea unui termen limită în care urmau a fi înlăturate neajunsurile, deoarece citația despre fixarea ședinței de judecată a recepționat-o la 17 septembrie 2015, din conținutul căreia reiese că în pricină a fost emisă încheierea din 02 septembrie 2015, iar conform prevederilor CPC, citația nu poate înlocui un act judecătoresc de depozitie, care potrivit art. 14 CPC, se emite în formă de hotărâre, încheiere și ordonanță.

Relatează că la 18 septembrie 2015, a depus cerere de amânare a procesului, prin care a solicitat amânarea procesului de judecată stabilit pentru 21 septembrie 2015, pe motiv că reprezentantul ANRCETI se află în concediu.

Susține că va prezenta cerere de recurs completată în cazul comunicării de către instanță a încheierii motivate.

La 02 noiembrie 2015, Pretura sec. Centru a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 octombrie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

La caz, se constată că prin încheierea din 02 septembrie 2015, Curtea de Apel Chișinău nu a dat curs cererii de apel depuse de ANRCETI, acordându-i termen până la 30 septembrie 2015, ora 11.00 pentru a depune apelul motivat.

Neajunsurile indicate de către instanța de apel în încheierea din 02 septembrie 2015 nu au fost, însă, înlăturate de către apelant în termenul stabilit, respectiv, Curtea de Apel Chișinău, având la bază prevederile art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, corect prin încheierea din 30 septembrie 2015, a restituit cererea de apel depusă de ANRCETI.

Instanța de recurs apreciază critic afirmația recurentului precum că copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2015 nu a fost expediată în adresa ANRCETI, astfel, apelantul nu a cunoscut despre existența acestei încheieri, or, actele pricinii denotă incontestabil că la 04 septembrie 2015, în adresa părților, inclusiv și a recurentului, a fost expediată citația la care a fost anexată și copia încheierii instanței de apel din 02 septembrie 2015 (f. d. 91), aceasta fiind recepționată de către ANRCETI la 17 septembrie 2015, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f. d. 92).

Mai cu seamă se va reține că deși recurentul invocă că nu a cunoscut despre existența încheierii prin care nu s-a dat curs cererii de apel depuse, la 18 septembrie 2015 reprezentantul ANRCETI depune în adresa Curții de Apel Chișinău o cerere de amânare a procesului, pe motivul aflării în concediu, fără însă a depune cererea de apel motivată, fiind conștient de faptul că cererea de apel împotriva hotărârii primei instanțe a fost depusă nemotivată.

Mai mult ca atât, un temei decisiv ce indică la temeinicia soluției instanței de apel este și faptul că ANRCETI fiind o persoană juridică și cea interesată în soluționarea litigiului dat, urma să întreprindă toate măsurile necesare pentru protejarea drepturilor sale de acces la justiție, inclusiv și prin desemnarea unui alt reprezentat, pentru participarea în ședința de judecată fixată pentru 30 septembrie 2015, ora 11.00 și depunerea apelului motivat.

Or, având la cunoștință despre examinarea prezentului litigiu și depunând încă la 24 iunie 2015 cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, reprezentantul ANRCETI trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini procedurile legale în termen legal.

În asemenea împrejurări se constată drept temeinică soluția instanței de apel cu privire la restituirea cererii de apel, deoarece în termenul stabilit apelantul ANRCETI nu a înlăturat neajunsurile cererii de apel indicate în încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2015, fapt ce atrage consecințele dispozițiilor art. 369 alin. (1) lit. a) CPC.

Față de cele ce preced și având în vedere că criticile formulate în recurs sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației împotriva Primăriei mun. Chișinău și Preturii sect. Centru, mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișcă-Doneva

Valentina Clevadî